

virke til, at det bliver mere besværligt at tilrettelægge beslutninger og få dem oplyst og kontrolleret og revideret, end der er tale om i øjeblikket, og det er det, der kan blive tale om ved at etablere disse adskillige lag af revisionsopgaver. Det vil vi altså interessere os meget for under udvalgsbehandlingen.

Det her trækker jo sådan lidt i retning af en lidt kritisk forholden sig til det noget komplicerede element i lovforslaget.

Der er noget andet, der for os trækker i den absolut mere positive retning, og det er den overvejelse, om det ikke ville være hensigtsmæssigt og måske endda påkrævet på forhånd at sikre sig, at der i forbindelse med de forudseelige konflikter, der vil være mellem staten og regionerne, kunne være en kompetent og uvildig overdommer. Det vil vi også overveje nøje i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Der er jo allerede med den særegne økonomiske konstruktion, der er lavet, lagt op til, at der i hvert fald for én regions vedkommende bare på nuværende tidspunkt er en meget alvorlig konflikt, som meget vel kunne være af et sådant design, at Rigsrevisionen vil være det helt rigtige sted.

Så afbalanceringen af disse både kritiske hensyn og meget væsentlige og positive hensyn er den afbalancering, som vi med den viden, vi indhenter under udvalgsbehandlingen, vil lade sig udmønte i vores konklusion ved anden og sidste behandling af beslutningsforslaget og tredjebehandlingen af lovforslaget.

Endelig er der jo så et principielt element i lovforslaget, og det er det, der handler om afskæring af aktindsigten i foreløbige udkast til beretninger eller udkast til notater fra Rigsrevisionen, som med henblik på kvalitetssikring sendes til ministerierne til kommentarer.

Vi mener, at det er en meget vigtig og selvfølgelig del af kvalitetssikringen, at man fra revisions side selvfølgelig udveksler synspunkter og vurderinger med dem, der har den allerstørste indsigt på området; det er dem, der sidder og laver sagerne i det daglige.

Kl. 12.50

Det, der imidlertid er vigtigt her – og det er det, forslaget gør op med – er, at i sådanne foreløbige redegørelser og udkast og notater er der jo selvfølgelig fejl, og der kan være udeladelser og misforståelser. Nogle gange er de fuldt uddækkende, men der kan være nogle ting, som gør, at man i en sådan kvalitetshøring får korriigeret en beretning.

Dér er det efter Socialdemokratiets opfattelse afgørende for offentlighedens indsigt, at det, vi får indsigt i, er det, der er det korrekte, og ikke det, der er udkastet. Og der lægger forslaget op til at afskære aktindsigten i det tidsrum, der går, indtil det er den endelige beretning eller det endelige færdige notat, der afleveres fra Rigsrevisionen til statsrevisorerne. Det vil vi meget gerne støtte.

Så vil jeg med en lidt bitter bemærkning, eller hvad det nu kan hedde – bitter ved jeg ikke lige om den er, men så en spids bemærkning – sige, at den form for kvalitetssikring og dermed også forudorientering og servicering af ministerier og ministre kræver, at ministrene er klar til en gensidig forpligtelse, der handler om, at man ikke som minister misbruger den lukkede procedure ved at gå til offentligheden i utide.

Jeg tror, de fleste, der sidder og hører på det, ved, at det er integrationsministeren, jeg tænker på, og det skal så bare være sagt her. Jeg håber ikke, vi kommer til at se gentagelsen af et sådant forløb, for det ødelægger jo hele det, der ligger i den faktisk hensynsfulde og kvalitetsorienterede procedure, der er lagt op til.

SF's ordfører har bedt mig meddele, at SF har tilsvarende synspunkter om forslagene, men SF's ordfører har ikke haft mulighed for at være her under førstebehandlingen.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Helge Adam Møller.

Helge Adam Møller (KF):

Ja, der var jeg lige ved at blive fanget på det gale ben. Jeg sad og troede, det var Dansk Folkepartis tur, men ved at tænke nærmere over det ved jeg godt, hvorfor det er mig, der kommer til først.

Jeg skal ikke holde nogen lang ordførertale, selv om den er på to partiers vegne. For lad mig starte med at sige, at fru Birthe Rønn Hornbech, som er Venstres ordfører på både lovforslaget og beslutningsforslaget, sidder til en retspolitisk konference i øjeblikket. Og hun har bedt mig om at sige på hendes og Venstres vegne, at de fuldt ud kan tilslutte sig både lovforslaget og beslutningsforslaget. Sådan er det heldigvis med fru Birthe Rønn Hornbech og mig: Selv om vi på enkelte områder kan have en mindre diskrepans, hedder det vist – jeg tænker lidt på terrorlovgivning – er vi normalt ellers i alle vigtige spørgsmål helt enige. Så Venstre støtter de to forslag.